

**Mūsu rajona
vietējo
padomju
un tautas
tiesnešu
vēlēšanu
rezultāti**

1987. gada 21. jūnijā notika kārtējās vietējo Tautas deputātu padomju un Preiļu rajona tautas tiesnešu vēlēšanas.

Vēlēšanu kampaņa it visur noritēja augstā idejiskā un organizatoriskā līmenī, rajona darbalaudim aktīvi gatavojoties cieņīgi sagaidīt Lielā Oktobra 70. gadadienu.

Kā vēlēšanas, tā arī gatavošanās tām noritēja pilnīgi saskaņā ar pašreizējiem likumiem, piedaloties plašam tautas masām. Vēlēšanām bija izveidotas 242 vēlēšanu komisijas, kuru darbā piedalījās 1980 pārstāvji no dažādiem darba kolektīviem.

Tika vēlēti deputāti rajona Tautas deputātu padomei, divām pilsētām un 19 ciemu Tautas deputātu padomēm. Rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanās piedalījās 99,22 procenti vēlētajū, pilsētu — 98,39 procenti un ciemu Tautas deputātu padomju deputātu vēlēšanās — 99,87 procenti vēlētajū. Par rajona Tautas deputātu padomju deputātu kandidātiem balsoja 99 procenti vēlētajū, par pilsētu Tautas deputātu padomju deputātu kandidātiem — 98,11 procenti un par ciemu Tautas deputātu padomju deputātu kandidātiem — 99,62 procenti vēlētajū. Par nederīgu nav atzīts neviens vēlēšanu biļetens. Visi deputātu kandidāti, kuri balotējās rajona vietējo Tautas deputātu padomju vēlēšanās, ieguvuši absolūto balsu vairākumu un ir ievēlēti par deputātiem.

Par tautas tiesas tautas tiesnešu kandidātiem balsoja 99,05 procenti vēlētajū. Tautas tiesnešu kandidāti saņēma absolūto balsu vairākumu un ir ievēlēti par Preiļu rajona tautas tiesas tautas tiesnešiem.

Pavisam rajona vietējās Tautas deputātu padomēs ievēlēti 735 deputāti, tai skaitā 75 — rajona Tautas deputātu padomē, — pilsētu un 550 — ciemu Tautas deputātu padomēs.

Rajona Tautas deputātu padomes deputātu sastāvs ir šāds: 47 deputāti pagājušajā sasaukumā nav bijuši ievēlēti par deputātiem, starp deputātiem ir 24 sievietes, 42 PSKP biedri un PSKP biedru kandidāti, 18 VLKJS biedri, 26 — vecumā līdz 30 gadiem, 20 strādnieki, 22 kolhoznieki.

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukums no govju dienāktī jūnijā II dekadē		salīdz. ar sept. dek.		salīdz. ar to pašu laiku 1986. g.	
	+	-	+	-	+	-
«Krasnij Oktjabrj»	19,1	-0,4			+1,7	
«Sarkanā ausma»	15,5	-0,3			-0,1	
Raiņa	15,3				+1,1	
Leņina	15,3				-0,3	
Dzeržinska	14,8	+0,1			+0,4	
Ruņonas p. s.	13,6	-0,1			+0,1	
«Zelta vārpa»	13,5	+0,1			-0,2	
Rudzātu p. s.	13,0				-0,2	
«Nākotne»	12,9	+0,6			+0,5	
«Rīts»	12,8	-0,3			-0,8	
«Vārkava»	12,7	+0,3			-0,3	
Kirova	12,7	-0,9			-1,4	
Oškalna	12,4				-0,8	
M. Gorkija	12,2	+0,1			-0,8	
Aglonas p. s.	12,1				+0,1	
«Dzintars»	12,0	+0,2			+0,2	
«Silukalns»	11,8	+0,1			-0,2	
K. Marksa	11,8	+0,1			-0,6	
«Dubna»	11,6	+0,1				
Suvorova	11,6	-0,2			-0,6	
RAJONA	13,6					

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIEŠI!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 75 (5614)

Ceturtdien, 1987. gada 25. jūnijā

Maksā 3 kap.

Kamēr citi gaida vasaru...

Jā, kamēr citi sūrojas par biežajiem lietiem, piemirkušajam plāvam un tūrumiem, kamēr gaida istu sauli un sienu laiku, kolhoza «Krasnij Oktjabrj» laudis jau pavisam nopietni ķerušies pie lopbarības sagatavošanas. — Šogad mums no govju ir jāizslauc vidēji 5320 kilogrami piena. Tāds ir plāns. Bet sociālistiskās saistības orientē uz vēl augstākiem rādītājiem — 5400 kilogrami. Tāpēc jāgādā, lai būtu ko govīm silēs likt, — tā stāstījumu par lopbarības sagatavošanas gaitu saimniecībā sāka agrofirma «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektora vietniece lauksaimniecības jautājumos Sofija Vjakse. Kā tad veicas?

Riebinieši pirmie rajonā iedarbināja zāles miltu agregāta abas līnijas. Tagad viņi plāna uzdevumu izpildījuši jau vairāk nekā par piecdesmit procentiem.

Kad ir sausas vasaras, kād daba pati kaltē sienu un nav jāmokās ar mākslīgo žāvēšanu, iespējams, var iztikt arī bez zāles miltiem. Bet šogad ir citādi — bieži liet. Un kā būs tālāk? Kavēties, nedrīkstam, zāle pāraugs. Tāpēc strādājam, pagaidām gan tikai vienā maiņā. Kad paliks sausāks, rausim, kā saka, visu diennakti, — stāsta AVM

Lopbarības sagatavošanai — tempus un kvalitāti!

Trīs smalcinātāji, seši vedēji, vēl trīs blietētāji — un bedre pildās straujiem tempiem.

agregāta un kolhoza visas kalšu saimniecības vadītājs Juris Aukšmuksts. Viņu papildina Sofija Vjakse, uzsverot, ka zāles milti viņu saimniecībā esot neaizstājami cūku un nobarojamo jaunlopu racionā. Protams, šai barībai jābūt kvalitatīvai. Kamēr zāle ir svaiga un sulīga, cenšas strādāt pēc iespējas vairāk. Jo tad milti un granulas ir visvērtīgākie. Vēlāk uz kādu brīdi darbu varēs pārtraukt — līdz jaunajiem atāliem. Ir taču skaidrs, ka vitamīniem, olbaltumvielām bagāta lopbarība ir sagādājama tikai no svaigas, sulīgas zāles.

Zāles miltu agregāts darbojas bez pārtraukumiem, bez klūmēm. Par to parūpējis J. Aukšmuksts un AVM operatori Kārlis Catlakšs, Ģenādijs Jemeljanovs, Vniifantils Cvetkovs un Andrejs Baikovs. Tieši kolhozā «Krasnij Oktjabrj» saimniecību vadītāji, kuri ar zāles miltu gatavošanu «aizgulējušies», var pamācīties, kā organizēt darbu, lai vēlāk nav jāmeklē dažādas aizbildināšanās savam slinkumam, neizdarībai.

8000 tonnas — tāds ir skābsiena gatavošanas uzdevums.

Kolhozā strādā tā, lai varētu izpildīt ne tikai plānu, bet arī sociālistiskajās saistībās paredzēto — salikt tranšējās 9000 tonnu skābsiena. Jo kārtīgam saimniekam labas mantas nekad nav par daudz. Šogad saimniecībā pirmo reizi izmēģina nobarojamos bulļus, kas vecāki par septiņiem mēnešiem, arī vasarā ēdināt ar iepriekšējā gadā konservēto zāli. Lopi ēd pilnām mutēm, arī piesvari labi. Lopkopji apmierināti — vieglāk strādāt, dzīvnieki veselāki.

Bet pagaidām — pildās tranšējas. Kainackos, Leinišķos un citur. Gan izmantojot konservantus, gan parasto sāli. Kamēr uz lauka ir slapjš, pilda betonētās bedres pie fermām. Vēlāk, lai masa nav tālu jāvadā, saimniecībā skābsienu līks arī kurgānos turpat lauka malā. Ziemā tad vajadzīgajā reizē taisīs valā un centralizēti izvadās pa lopkopības objektiem. Tā var ietaupīt darbaspēku, tehniku, laiku. Novāktos zālāju laukus mēlo ar virvu. Rudenī tur sēs ziemākus.

Bet — kā būs ar sienu? 2,150 tonnas — tāds plāna uzdevums. Ir tikai trīs lielie šķūņi, kuros masas iekraušanu var izdarīt mehānizēti. Septiņos citos vēl liels roku darbs jāpatsvars. Labs siena glabātavas variants — noskatīts Koknesē. Līdz piecgašiem beigām tāds šķūnis jāuzcel pašiem. Laika apstākļi bieži spiež izmantot siena kaltēšanai piespiedu ventilāciju. Tiesa, ir arī sarežģījumi. Jo ventilatoru trūkst. Tikko vienā vietā darbs ir galā, ventilatoru ved uz citu šķūni.

Tāpat kā iepriekšējos gados kolhozā neizmirsis arī sentēvu metodi — zārdošanu. Talkā nāks pensionāri, skolēni, agrofirma rūpniecības uzņēmumu strādnieki, kantora laudis un saimniecības celtnieki. Labi palīgi ir arī Riera šefi. Ja vaļag, kolhozā strādā metinātāji, šoferi un viņu automobili.

«Krasnij Oktjabrj» šovasar izmainījusies saimniekošana struktūra. Agrāko sešu brigāžu un divu nodalījumu vietā izveidoti divi iecirkņi. Iecirkņu priekšnieku rīcībā ir tehnika, tāpēc iespējams labāk koordinēt darbus, dažādi variēt attiecībā no laika apstākļiem vai konkrētas nepieciešamības.

Kolhozā to uzskata par neapstrīdamu patiesību — lai izslauktu no govju gadā piecus tūkstošus kilogramu piena, bez laba siena, skābsiena neiztikt. Un tāpēc arī strādā. Negaidot, kad beigsies lieti un kad saulīte pa zemes virsu staigās.

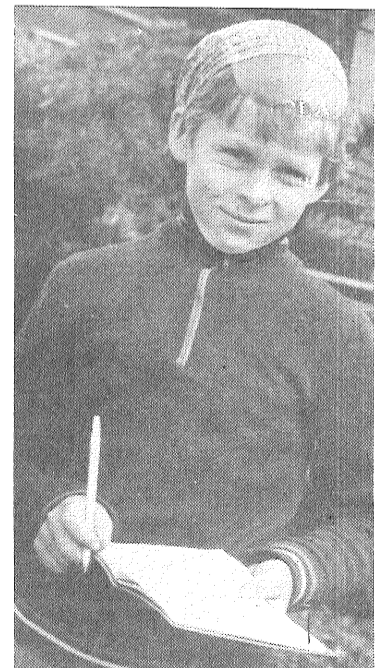
L. STRŪDE

Agrofirma ģenerāldirektora vietniecei lauksaimniecības jautājumos Sofijai Vjakseij ir jāredz un jāpārbauda viss — vai skābsiena masa nesilst, vai no traktorū riteniem bedrē nenokļūst dubļi.

Varbūt nedaudz apnicīgi, bet ko lai dara — masas blietētāja pienākumi ir neaizstājami. Un Jānis Gaura tos pilda labi.

Zanis Golubevs skābsiena gatavotāju pulkā ir pats jaunākais. J. SILICKA foto

Zāles miltu agregāta vadītājs Juris Aukšmuksts interesējas, vai drīz nāks kravas ar zāļu masu, jo naktī atkal ir lijis. Šoferis Juris Kodors un plāvējs Aivars Pokšāns noskapoti optimistiski — tāpat viss kārtībā.

AGRORŪPNIECISKAIS KOMPLEKSS: KĀ BŪS AR DĀRZEŅIEM?

Bez pārliecības

Visiem zināms, ka līdz šim vienīgā saimniecība, kas mūsu rajonā specializējās dārzeņu audzēšanā, bija kolhozs «Rīts». Plānojot uzdevumus šim gadam, tika nolemts, ka rītiešiem talkā nāks arī vairāki citi kolhozi.

Pirmos mēģinājumus dārzeņu audzēšanā šopavasār uzsāka «Sarkanajā ausmā», tiem atvēlēja divus hektārus. Rudenī jānovāc un jānodod 40 tonnas galda biešu un 10 tonnas kāpostu.

Kāpostu kopšana un ravēšana uzticēta skolēnu ražošanas brigādei. Otrajā iecirknī četri cilvēki noslēguši līgumu ar saimniecību izaudzēt un novākt galda bietes viena hektāra platībā. Cik tas ir labi un izdevīgi —

spriediet paši, jo līgumā ir paredzēts, ka par šīs platības ravēšanu maksās 400 rubļu. Kopējā peļņa atkarīga no gala rezultāta. Ja tiks izaudzēta plānotā raža un no hektāra novāks 20 tonnas biešu, tad kopēji par katru tonnu saņems piecpadsmit rubļus. Ja raža būs padevusiēs bagātāka un biešu būs vairāk par plānoto, tad kolhozs piemaksās vēl 40 procentus par katru tonnu.

Diezgan vilinoši vai ne? Taču saimniecības speciālisti nav tik pārliecināti par optimistisku izskaņu. Kāpēc? Tāpēc, ka nav aizmirsuši pagājušā gada rudeni, kad labu labos kartupeļus (kādušus pat tirgū reti gadās nopirkt) nācās vest pārstrādāšanai uz cietes rūpnīcu. Rajona saimniecību, acīmredzot, nebija ieinteresēti īpaši pūlēties un lauzīt galvas par to, lai dārzeņu veikalos būtu patiešām kvalita-

tīvi kartupeļi. Tiem, kas bumbuļus bija audzējuši, sirds sāpēja, skatoties uz tādu bezsaimnieciskumu. Un ka sirds sāpēja pamatotī, pārliecinājamies šozlem, jo veikalā varēja nopirkt ne jau tos labākos kartupeļus.

Bet atgriezīsimies pie galda bietēm. «Sarkanajā ausmā» nu pat tuvojas brīdis, kad sējumus vajadzēs retināt. Stādīni jau krietni paaugušies. Būtu īstais laiks tos gādāt prom uz pilsētu veikaliem vai ēdnīcām, kur šovasar jutams īpašs zālumu deficīts. Nav pārliecības, ka arī rudeni viss izies gludi.

Vai rajona pāterētāju biedrība nems: no kolhoza svaigās bietes? Uz šo jautājumu atbildi griebsanemt ne vien «Sarkanās ausmas» laukkopji, bet arī redakcija.

L. STRODE

Kirova kolhoza Kārklīņu šķirnes cūku fermas kolektīvs šogad palielinājis sīvēnu ieguvi. Tas panāks ar centīgu darbu. ATTEĻĀ: (no kreisās) darba pirmrinieki Ksenija Burilova, Pēteris Laizāns un Valentīna Ignatoviča. J. SILICKA foto

Iniciatīva plus jaunrade

PSKP Programmā atzīmēts, ka «partija izmanto idejiskās ietekmēšanas līdzekļus, lai plaši izplatītu zinātnisko materiālistisko pasaules izpratni, pārvarētu reliģiskos aizspriedumus... Ļoti svarīga ateistiskās audzināšanas sastāvdaļa ir cilvēku darba romes un sabiedriskās aktivitātes paaugstināšana, viņu izglītošana, jauno padomju rituālu un paražu plaša popularizēšana».

Jaunatnes ateistiskajai audzināšanai ir īpaša nozīme. Jo tieši šajā vecumā cilvēkam veidojas pasaules uzskats. Tāpēc es griebsminēt dažus pozitīvus piemērus, kas vērojami mūsu zinātniskā ateisma propagandistu darbā, kuru viņi veic rajona jauniešu vidū. Nemsim kaut vai Gailīšu astoņgadīgo skolu. Seit regulāri tiek izdota sienasavīze «Jaunais ateists», aktīvi darbojas ateistisku pulciņš, kuru vada skolotāja G. Strelčuka, interesanti un saturīgi norit ateistiskie vakari, kuros piedalās ne tikai skolēni, bet arī viņu vecāki. Notiek mērķtiecīga skolēnu anketēšana, balstoties uz brīvprātības principiem, kas ir īpaši svarīgi.

Tas ļauj pedagoģu kolektīvam objektīvi novērtēt ateistiskā darba efektivitāti, konstatēt «saurās» vietas un trūkumus, pareizi risināt skolēnu zinātniski ateistiskās audzināšanas jautājumus. Un rezultāti neizpaliek: visiem skolēniem šeit ir pareiza izpratne par reliģijas antizinātnisko būtību. Ar skolotāju palīdzību viņi izstrādā un nostiprina noturīgu imunitāti pret reliģiju.

Aizkalmes un Vārkavas skolās pedagoģi īpašu uzmanību veltī bērnēm, kuri nāk no ticīgo ģimenēm. Un tas ir saprotams: nepieciešams, lai katrs šāds bērns tiktu ne ar piespiešanas metodēm, bet sistemātiski un mērķtiecīgi audzināts. Mācību un audzināšanas procesa saturs un raksturs, kā arī skolēnu vecumam raksturīgās psiholoģiskās īpatnības nodrošina jaunajiem cilvēkiem labvēlīgu iespēju kļūt par pārliecinātiem materiālistiem un ateistiem. Tāpēc svarīgi atbalstīt skolēnu aktivitāti, palīdzēt viņiem prognozēt savas dzīves perspektīvas tā, lai tās atbilstu gan jaunās paaudzes personīgajām interesēm, gan visās sabiedrības interesēm. Minēto skolu pedagoģiem tas izdodas.

Liela vērtība tiek veltīta arī masu darbam. Skolās organizē mutvārdu žurnālus, lasītāju konferences par ateisma tematiku, kurās piedalās ne tikai skolēni, bet arī viņu vecāki, visi, kurus interesē zinātniski materiālistiskie uzskati. Tam nav nejaušības raksturs. Ir taču zināms, ka kulta kalpi, piemērojoties apkārtējai videi un sabiedrības normām, modernizē reliģiozo dogmatiku. Cenšas izskaidrot to saprotamā valodā, šajā nolūkā mainot arī spredika saturu.

Par ateisma tēmām

Tačad spredīkotāji vairs īpaši nepievēršas tādiem jautājumiem kā alkoholisma kaitīgums vai vecāku cilvēku cienīšana. Un tā tas ir droši vien tādēļ, ka cīņa pret alkoholismu, narkomāniju, morāles jautājumi pēdējos gados radusi plašu atspoguļojumu presē, televīzijā, radio raidījumos, lekcijās, kuras propagandisti lasa rūpniecībā un lauksaimniecībā nodarbinātajiem, rajona iedzīvotājiem.

Kulta kalpi plaši un sekmiīgi prot izmantot savtīgos nolūkus nepietiekami izpētītas dabas parādības un cilvēka psihes īpatnības. Tāpēc šodien divkārt svarīgi ir pretstatīt nepareizajam parādībai praktējumam zinātniskā ateisma propagandistu zināšanas un pieredzi.

Un tādēļ ar pateicību jāpiemin V. Gudļeva no Aglonas padomju saimniecības, A. Rimcāne no Rožupes un N. Ivčule no Leņina kolhoza, I. Slica no Rušonas padomju saimniecības un A. Arakčejeva no Suvorova kolhoza. Pateicoties viņu pūlēm, laukos ar dzīvu atsauceību uzņem tādus padomju rituālus kā jaundzimušo svinīga reģistrēšana, saderināšanās, laulību reģistrācija, jauniešu pavadošana dienestā Padomju Armijā, pasākumi, kas saistīti ar lauksaimniecības darbu ciklem. Šie mūsdienīgie rituāli norit ar izdomu.

Tikšanās ar viņiem ir nepieciešamas — uz to norāda arī PSKP CK janvāra (1987. g.) Plēnuma materiāli.

Atsevišķi propagandisti savu darbību izprot pārlieku sekli. Pasākumi «ticīgajiem un neticīgajiem», kurus viņi organizē, praktiski neko nedod ne vieniem, ne otriem to apmeklētājiem. Ticīgais diez vai nāks uz lekciju par atklāti ateistisku tematiku, savukārt neticīgais uzskata, ka šī lekcija nespēs viņu ieinteresēt. Dažkārt piemirstas arī tas, cik svarīga ir ticīgo pilsoniskā un sabiedriskā audzināšana, viņu atstumtības pārvarēšana, pievēršana sabiedriski derīgam darbam, pozitīvas attieksmes pret sabiedrības sociālajām un garīgajām vērtībām veidošana.

Ateistiem semināros, kuri notiek rajona centrā, klausītāji zināmā mērā papildina un paplašina savu teorētisko bagāžu. Tomēr nevar nolēgt to, ka iegūtās teorētiskās zināšanas nepieciešamas pastāvīgi atjaunināt. Mūsu labākie ateisma propagandisti to dara sistemātiski un ar izpratni, atgūstot visus mūsu valsts jaunākos sasniegumus zinātnē, kuri skar arī pasaules uzskata problēmas. Un nav nejaušība, ka šo propagandistu lasītās lekcijas jebkura auditorija uzklausa labprāt un ar interesi, jo tās noder zināšanu papildināšanai.

Ar cieņu jārunā arī par tak-tisko un mērķtiecīgo individuālo darbu ar ticīgajiem, kuru veic daudzi mūsu rajona zinātniskā ateisma propagandisti. Viņu vidū arī komunālo uzņēmumu kombināta darbiniece V. Līvāne un Vārkavas vidusskolas skolotāja J. Vilmane. Šim darbam viņas veltī milzum daudz laika un oļu, kontaktējoties ar cilvēkiem un gūstot viņu uzticību. Šīs propagandistes neizvairās no sarežģītu jautājumu izskaidrošanas un cītīgi nodod savas ateistiskās zināšanas tiem cilvēkiem, kuriem tās ir nepieciešamas.

Protams, pārvarēt mērķus un aizspriedumus nav viegli, jo tie cieši iesakņojušies atsevišķu cilvēku apziņā. Taču tas ir cēls un pateicīgs uzdevums.

L. GURGANE,

partijas rajona komitejas instruktore

Atturība — dzīves norma
No mūža pats tu izsvītroji dienas...
Bet — varbūt gadus?

NO fotogrāfijas pretī raudzījās jauna un, teikšu nepārspīlējot, ļoti skaista meitene. «Jā, tā esmu es, Septiņpadsmit gadu vecumā», ne bez lepnuma paskaidroja Lilija. Un, ...degvinam no mutes dvakojot, turpināja mums demonstrēt zilumus, kurus juridiski dēvē par miesas bojājumiem. Kurš un kāpēc viņai tos izdarījis, to nāksies noskaidrot kompetentiem orgāniem. Raksturīgs ir kas cits: nobrāzumi un zilumi radušies likumsakarīgi, tās ir loģiskas sekas dzīvesveidam, kādu piekopj trīsdesmit sešus gadus vecā Lilija Smetanņikova no 13. dzīvokļa mājā, kura atrodas Rīgas ielā 57 a. Jāpiebilst, ka viņa ir divu bērnu māte. Un arī uzstājīgi telefona zvanī Līvānu milicijas daļā ir likumsakarīgi: šīs sievietes vi-ram ir pazemojoši un aizskaroši regulāri sastapt savā mājā dzīvesbiedres «mīlāko cilvēku». Pie tam, kā likums, šajās tikšanās reizēs dzer ne jau nu limonādi. Par to pārliecinājāties arī mēs — milicijas daļas dežurants kapteinis Vladimirs Semjakiņš un ārpusresoru apsardzes darbinieki brāļi Vasilijs un Pēteris Vasilišini, kuri piedalījās vakara dežūrās pilsētā.

Kad krieti vien pēc pusnaktis reids noslēdzās, kapteinis ne bez nožēlas teica: «Jums nelaimējās, droši vien nebūs par ko rakstīt». Bet es nodomāju: «Toties jums veicās». Sevišķi, ja ņem vērā divas iepriekšējās dienas un vakarus, ko kāds milicijas darbinieks trāpīgi nosaucis par sajukumu, pie Bābeles torņa. Dežur-dienests sastādīja 10 un 15 aizturēšanas protokolus. Kartotēka papildinājās, likviena no kartītēm ir iedalja «Kartītes aizpildīšanas pamatojums». Un vairumā kartīšu pasvītrotos viens un tas pats variants: uzturēšanās sabiedriskās vietās iereibušā stāvoklī. Tā izklaidējoties, jaunie un ne visai jaunie līvānieši un arī līvānietes atzīmējuši savu kārtējo algas saņemšanas dienu. Izpelnoties, ka viņu vārdi tiek minēti laikrakstā.

Kārtējais telefona zvans dežurdaļā noskanēja tūlīt pēc pulksten 16.00. Pat daudz pieredzējušie milicijas darbinieki nedomāja, ka šoreiz kompānija būs tik iespaidīga un raiba: zivju veikala strādniece V. Ubagova, V. Portnovs no stikla fabrikas, nekur nestrādājošais J. Pelēkis, O. Minkevičs no Nicgales. Un visa šī publika bija atradusi siltu patvērumu pie pensionāra I. Lastočkina, kurš dzīvo Saules ielā 14. Iedzēršana un sabiedriskās kārtības pārkāpšana katram izmaksāja notelktu summu (pie-devām tai summai, kura iztērēta, iegādājoties spirtotos dzērienus). Bet, lūk, ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienībā jāatbild uz šādu konkrētu jautājumu: kur un kā darba laiku pavadā tās laudis? Par to, ka zonas vadību šīs jautājums maz interesē, liecina kaut vai šāds fakts. 12. jūnijā veikala Nr. 20 vadītāja neatstādīnāja no darba iereibušo krāvēju M. Krasņakovu, kurš, starp citu, atskurbtuvē skatās «savu» cilvēks. Administratīvais protokols sastādīts arī par Mailu Ručevsku — ārpusresoru apsardzes daļas apakšvienības priekšnieci. Un — arī par iecetību: viņa izlikās neredzam, ka sargs V. Frolovs ir piedzēries. Ar ko tas varēja beigties, nav grūti iedomāties, jo sevišķi LEMBK, kur viņš, tā teikt, stāv sardzē.

Starp citu, par LEMBK jārunā īpaši. Šajās dienās, kas viņiem šķiet rožainas, bet viņu sievām — melnas, sevi «parādīt» paspējuši uzreiz trīs šīs uzņēmuma strādnieki. Atslēdznieks santehniķis V. Rimovičs un gal-

venais tehnoloģis O. Podnieks, kā izrādījās, ir garā radniecīgi: abus atrada «atpūšamies» uz soliņiem pēc saspringtas darba dienas. Tikai pirmais par atpūtas vietu bija izraudzījies parku, bet otrs — autoostu. Bet atslēdznieks santehniķis A. Romašonoks tik lielā mērā sadusmojās uz milicijas darbiniekiem, kuri nogādāja viņu iekšlietu daļā, ka gandrīz vajadzēja vilkt viņam mugurā trakokreklu. Ja to visu redzētu LEMBK kārtības sargi! Diemžēl viņi nebūt nesteidzas iziet dežūrā: 13. jūnijā milicijas daļā viņus gaidīja velti; ieradās tikai specializētās pārvietojamās mehanizētās kolonnas šoferis ar mašīnu. Tāpat rīkojās arī Līvānu PMK operatīvā komjauniešu kārtības sargu vienība.

Vēl un vēlreiz pārļapoju bloknotu: uzvārds, darba vieta, amats un dzimšanas gads. V. Znotiņš, 21. PMK, 1957. g., A. Peisenlece, stikla fabrika, 1944. g., N. Judins, sargs, 1950. g., A. Sīpols, rajona pāterētāju biedrība, 1962. g., A. Kliģis, 1959. g., M. Kalniņš, 1960. g., stikla fabrika... Divdesmit piecus, trīsdesmit, četrdesmit gadus veci. Ja ņem vērā, ka vairāki no viņiem «viesojušies» milicijas daļā jau vairākkārt, jājautā, cik dienas no savas un savu tuvinieku dzīves viņi izsvītrojuši? No dienām taču velidojas mēneši, no tiem savukārt — gadi. Rezultātā — izsvītrotā visa dzīve.

Varbūt tas izklausās nedaudz banāli, tomēr tā ir aksioma: no dzēršanas līdz noziegumam — viens solis. Atmiņā iespiedies skatiens, ar kādu paveca sieviete apveltīja pretī sēdošo puisi. Sākumā tajā bija lasāma neiz-protarne — tādā viņš ir tas, kurš gaišā dienas laikā aizdzina manu velosipēdu? Pēc tam sieviete iz-mocīja vārdus: «Kā gan tu spēji? Gadu zinā tāču varētu būt mans dēls». Šī epizode nav izdo-māta. Darbības laiks — 13. jū-nijs, Vēl — tā pati milicijas daļa. Jā, Guntis Seilis (no Līvānu stikla fabrikas) neparedzē a, ka viņu aizturēs burtiski pēc pusstundas. Dežuranta palīgs B. Djačoks ilgi pūlējās noskaidrot: kas valdīja pār divdesmit sešus gadus vecā vīriša, viņa un tēva saprātu, kad viņš paņēma svešu velosipēdu. Taču lietās jāsauc istajos vārdos — velosipēdu viņš nozaģa. Tā G. Seila rīcību kvalificē Kriminālkodeksa 139. pants. Pēc tam staršina atcerē-jās: mēs taču esam pazīstami! To pierāda reģistrācijas grāmata: pārdesmit dienas agrāk Seilis tika nogādāts milicijas daļā ie-reibušā stāvoklī. Lūk, kāda īsa un bēdīga «epopeja».

Nobelgumā vēl par kādu tik-šanos. Arī tā, tāpat kā tikko minētās, varēja arī nenotikt. La-sītājs sapratīs, kāpēc es nemīnu šī cilvēka uzvārdu. Viņš atnāca uz milicijas daļu kopā ar savu sievu. Un gan skatiens, gan vār-di liecināja, cik dziļa ir viņa nožēla par izdarīto. Nācās uz-klausīt ne mazums nepatīkamu, taču patiesu vārdu. Un aizēlot, viņš stingri noteica: «Visi būs normāli!». Viņam noticēja.

Visš redzētāls un dzirdētāls ir bangs brīdinājums: mums vēl par agru slīgt apmierinājumā, par agru! Launums vēl nav uz-varēts.

Redakcija pateicas visiem ra-jona izpildkomitejas leklītienu daļas Līvānu nodalās darbinie-kiem, kā arī ārpusresoru ap-sardzes daļas darbiniekiem par palīdzību un materiāliem, kurus apkopoja

I. KOROLOVA

Vai ūdens kļūs kristāltīrs?

PAR KONFLIKTU SAKARĀ AR PREILU SIERA RŪPNĪCAS NOTEKŪDENU ATTĪRĪŠANAS IEKĀRTĀM

Un plūda Preiļupē...

Soreiz neiedzīlināsimies izvēlējoties konfliktsituācijas sīkumus, tikai pie reizes piebūsim, ka viss sākās ne jau tādēļ, ka «divas sievietes nespēja viena ar otru saprasties», kā viens otrs atrod par izdevīgu uzskatīt. Starp citu, abas «naidīgās» pušes tūdā daršim jums zināmas — tā ir siera rūpnīcas attīrīšanas iekārtu priekšiece V. Filimonova un šo pašu iekārtu laborante N. Sediha. Kādā aprīļa dienā N. Sediha iegriezās redakcijā un paziņoja, ka attīrīšanas iekārtās ir kāds vecs, dziļi zemē paslēpts cauruļvads, pa kuru lauku pa laikam, neizejot cauri bioloģiskās attīrīšanas sistēmai, Preiļupē ietiek netīrie notekūdeņi. Korespondentam nācās lūgt piedalīties minēto faktu pārbaudē arī rajona prokuratūras un sanitāri epidemioloģiskās stacijas darbiniekus.

Sī gada 28. aprīlī ar nolūku izdarīt ārkārtēju pārbaudi uz avārijas vietu izbrauca rajona prokurors V. Jermolajevs un galvenais sanitārais ārsts V. Miņins. Jā, viss bija tieši tā, kā ziņoja N. Sediha: varena un puļojoša balta suspensiju straume plūda nevis uz bioloģisko attīrīšanas staciju, bet gan taj garām — uz Preiļupi. Tajā pašā dienā V. Filimonova tika izsaukta uz prokuratūru, kur viņai lika uzrakstīt paskaidrojumu un izteica oficiālu brīdinājumu turpmāk tamlīdzīgu faktus nepieļaut.

Pēc ilgām un garām strīdēm — kurš vainīgs un kurš nē — siera rūpnīcā beidzot nonāca pie secinājuma, ka nepieciešams saukt attīrīšanas iekārtu darba kolektīvu sapulci. Tiesa, sriežot pēc vairākām pazīmēm, šī sapulce tika iecerēta kā savas veida tiesas sēde. Apsūdzētās lomā bija «vienkārša laborante», kura pretēji «veselīgam sarātam» uzdrošinātās atklātībā «skalo» ne-

ītro velu», sagādādama kaunu un nepatīkšanos visam kolektīvam. Tikai — arī «vienkāršā laborante» izrādījās visai cietī rieksis. Viņa stingri un nelokāmi palika pie savas pārliecības. Pie tam N. Sediha, lai arī kā vienam otram negribētos atzīt šo faktu par pareizu, studējusi Leningradas universitātes Ķīmijas fakultātē. Tātad jaunā speciāliste kaut ko tomēr zina un saprot. Nepietiek pieredzes? Tas gan. Toties pietiek pilsoniskās drosmes, lai pateiktu, ka melns ir melns. Un nevis otrādi. Tāpēc savdabīgā formā iecerētā sapulce cieta neveiksmi. Tās vietā notika lietišķa un ļoti svētīga saruna par attīrīšanas iekārtu perspektīvām, par pilsētas problēmām utt. Sapulces gaitu vajadzīgajā gultnē virzīja klātesošie — rajona prokurors V. Jermolajevs, galvenais sanitārais ārsts V. Miņins, Valsts ūdenssardzības inspekcijas Daugavpils laboratorijas priekšnieks G. Zarinovs un šīs inspekcijas kurators Preiļu rajona attīrīšanas iekārtu ietājumus V. Kirejs.

Lai izvairītos no liekiem skaldrojumiem, skarsim tikai divus papildus notikušas sarunas svarīgākos aspektus. Pirmais no tiem: runājot par dabas piesārņošanu, tik «slikta» šai ziņā, kā sākotnēji varēja likties, nav arī siera rūpnīcas administrācija. Protams, netīro notekūdeņu straume bija, taču uzņēmumam jau tāpat dzīve nav viegla. Saimnieciskie darbinieki nesēž, rokas klēpī salikuši, meklē izeju no radušās situācijas. Un otrs: acimredzot, ne jau pārāk stingra savas prasības ir arī Daugavpils ūdensinspekcija, konkrēti, tās nārstāvis V. Kirejs — ja gadījumā ilgā revīziju laikā nespēja atklāt parastu bojājumu, kuru pamanīja pat nepieredzējuši (kā izteicās V. Kirejs) speciāliste N. Sediha. Kā redzam, «pieredzējušie» speciālisti neredzēja vai, pareizāk sakot, negribēja redzēt, kā tiek piesārņota daba, bet jaunie un nepieredzējušie to tūlīt pamanīja. Nu ir nats īstākais laiks pievērsties mūsu tik sarežģītā sarunas par apkārtējās vides piesārņošanu otrāļai daļai.

Uz kurienu ūdeņus vadīt?

Uz šo jautājumu atbild Valsts ūdenssardzības Daugavpils inspekcijas priekšnieks Leopolds Žilinskis, komentējot minēto problēmu.

— Sākumā nedaudz vēstures. Preiļu siera rūpnīcas attīrīšanas iekārtas uzbūvētas 1972. gadā. To jauda — līdz 1100 kubikmetru notekūdeņu dienakti. Sākumā (saskaņā ar projektu) bija paredzēts, ka no siera rūpnīcas bioloģiskās attīrīšanas sistēmā dienakti nonāks tikai 400 kubikmetri īpaši piesārņotu notekūdeņu. Vēlāk izrādījās, ka aerotēni ar mehānisko aerāciju nenodrošina vajadzīgo attīrīšanu, tāpēc radās nepieciešamība būvēt attīrīšanas iekārtu otrā kārtu. 1974. gadā tika veikta aerotēnu rekonstrukcija, nomainot mehānisko aerāciju pret zema spiediena pneimatisko aerāciju. Rekonstrukcija ļāva palielināt attīrīšanas iekārtu jaudu un paaugstināt darba kvalitāti. Tomēr drīz vien arī šis uzlabojums izrādījās nepietiekams, jo piena pārstrādes apjomi aizvien pieauga. 1985. gadā veikta otra attīrīšanas iekārtu modernizācija — zema spiediena aerācijas vieta ieviešot augsta spiediena aerāciju. Uzbūvēja arī speciālu gaisa kompresoru staciju. Nomainīta tika visa aerācijas sistēma. Lai attīrīšana būtu maksimāla, ierīkoja speciālu dīki, kurā tagad dzīvo zivis. Attīrīšanas parametri uzlabojušies, taču atkal tikai uz neilgu laiku, jo attīrīšanas sistēmai pievienota jaunās dzīvojamās mājas, veterināro klijni, veterināro laboratoriju, dzīvnieku mākslīgās apsūkšanas staciju, sadzīves pakalpojumu kombināta veļas mazgātavu, trikotāžas fabriku, mednieku māiņu, «Lauktechnikas» rajona avienību un līnu fabriku. Pašlaik filtrējamo notekūdeņu pieplūdots pārsniedz attīrīšanas iekārtu jaudu trīs reizes. Izeja ir

tikai viena — visdrīzākā laikā saimnieciskā kārtā uzcelt Preiļu siera rūpnīcas attīrīšanas iekārtu otro kārtu.

Manuprāt, izvēlētais projekts ir pietiekami lēts un arī labs. Tagad atliek vienīgi cerēt, ka siera rūpnīcas administrācija, tās celtniecības dienests pratīs atrast visus iespējamus ceļus un metodes, lai pabeigtu attīrīšanas iekārtu otrās kārtas celtniecību. Aerotēna — nostādīnātāja E-937 projektu izstrādājuši speciāli institūti. Tādēļ uzskatu, ka laborante N. Sediha kļūdās, apgalvodama, ka šis projekts nav derīgs.

Saskaņā ar plānu un grafiku aerotēna celtniecībai jābū pabeigta 1987. gadā, kad paredzēts pēc pagaidu shēmas izmantot divas no četrām tā sekcijām, iedarbinot arī līnu fabrikas pirmnostādīnātājus. Notekūdeņu straume izies visus jau esošos attīrīšanas sistēmas posmus. Pēc tam ierindā stāsies viss jaunuzbūvētais komplekss. Tas dos iespēju tuvināt attīrīšanas plānotos apjomus attīrīšanas iekārtu jaudai.

Vienlaikus jāņem vērā, ka siera rūpnīcas attīrīšanas iekārtām pieslēgtie uzņēmumi nedod nekādu legulādījumu šai svarīgā darbībā. Pilsētas vadībai jāpādomā arī par to, ka līnu fabrikas rekonstrukcijai iedalīti 10 miljoni rubļu (saskaņā ar projektu), bet pašakomēm, kas veicami, lai attīrītu uzņēmumu no atkritumiem, nav ziedots neviens rublis. Tiesa, projektētāji apgalvo, ka visa attīrīšana jau ir paredzēta jaunās līnu fabrikas tehnoloģijā, taču to visu vēl nepieciešams pārbaudīt.

Preiļu uzņēmumu organizāciju un dzīvojamā sektora kopējā ūdeņu novadīšana pašlaik mērama 6 tūkstošos kubikmetru dienakti. Visi notekūdeņi izplūst no attīrīšanas sistēmas lielākoties līdz galam neattīrīti, tāpēc Preiļupe un Feimanka ir piesārņotas. Komunālā saimniecība (Ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības Līvānu pārvaldes Preiļu iecirknis) atļauj ielept upe praktiski neattīrītiem, piesārņotiem notekūdeņiem. Jo esošās mehāniskās attīrīšanas iekārtas ir pārslodģotas un pat gandrīz pussaņūvušas. Agrofirma «Krasnī Oktjabri» cietes rūpnīca kartupeļu pārstrādes laikā (no septembra līdz februārim) novirza uz ūdenskrātuvi ražošanas notekūdeņus ar puvstu koncentrācijas pakāpi. Ūdeņi pirms tam

izgājuši tikai attīrīšanu primitīvās bioloģiskās attīrīšanas iekārtās. Siera rūpnīca (laikā no aprīļa līdz septembrim) arī ievada upē nepietiekami attīrītus notekūdeņus — tie izfiltrēti tikai caur bioloģiskajām attīrīšanas iekārtām, kuras strādā ar divreizēju un trīsreizēju pārslodzi. Arī rajona sadzīves pakalpojumu kombināts neapmierinoši attīrītus notekūdņus no pilsētas pirts, mehāniskajām remontdarbnīcām, dzīvojamām mājām novada uz mīnētājām ūdenskrātuvēm.

Galvenais iemesls Preiļupes un Feimankas piesārņošanā ir pilsētas kopējo attīrīšanas iekārtu trūkums. Jautājums par šo iekārtu celtniecību tiek risināts jau vairākus gadus, taču rezultātu vēl nav. 1978. gadā Latvijas rūpniecības Valsts projektēšanas institūts (pasūtītājs — Preiļu rajona izpildkomiteja) izstrādāja projekta dokumentāciju siera rūpnīcas attīrīšanas iekārtu paplašināšanai (ar jaudu 5 tūkstoši kubikmetru dienakti), lai tās varētu izmantot kopīgi visa pilsēta. Tomēr projektu nesaskaņoja ar ieinteresētajām organizācijām, netika noteikts arī darbu pēnējs.

Otro (jauno) pilsētas kopējo bioloģiskās attīrīšanas iekārtu projektēšanu (tāmes vērtība 2,9 miljoni rubļu, jauda — 8 tūkstoši kubikmetru dienakti) Latvijas rūpniecības Valsts projektēšanas institūta darbinieki pabeiguši 1985. gada septembrī. Tomēr attīrīšanas iekārtu celtniecība līdz pat šim laikam vēl nav uzsākta.

Jānorāda, ka saskaņā ar Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumu pilsētas kopējo attīrīšanas iekārtu celtniecībai Preiļos jābūt paveiktai laikā no 1986. gada līdz 1988. gadam (šī gada tautas saimniecības plānā šis uzdevums iekļauts netika).

Materiālu saģatavoja
Z. BURIJS

NO REDAKCIJAS.

Kā redzam, divu darbinieču nesaskaņas vairs nebūt nav privāta lieta. Galvenais šajā strīdā — rūpes par dabu. Rūpes (šī vārda patiesajā nozīmē), kuras Preiļos pagaidām vēl neizprot. Tāpēc taisnība ir tiem mūsu lasītājiem, kuri savās vēstulēs līdz patrināt notekūdeņu attīrīšanas problēmu risināšanu. Galvena atbildība šai darbā jāuzņemas rajona izpildkomitejai un pilsētas un rajona celtniecības organizācijām.

Bibliotēka piedāvā

Krājumā «Likumdošanas akti par cīņas pastiprināšanu pret bezstrādes ienākumiem» ievietoti PSKP CK lēmumus par pasākumiem, kas veicami, lai pastiprinātu cīņu pret bezstrādes ienākumiem, PSRS Augstākās Padomes Prezidiā dekrēts par cīņas pastiprināšanu pret bezstrādes ienākumiem, PSRS likums par individuālo darbu.

J. Riekstiņa grāmata «Slepņas cīņas avangardā» vēlta Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 70. gadadienai. Vēsturnieks sniedz daudzus interesantus aprakstus par pirmajiem latviešu čekistiem: J. Petersu, A. Eiduku un citiem. Grāmatā daudz jauna, līdz šim plašam lasītāju lokam nezināma faktu materiāla.

Sērijā «Ievērojamu cilvēku dzīve» varēsiet iepazīties ar mūsu republikā dzīvojušā krievu padomju prozaika J. Ratnera garstāstu «Stāsts par Mārtiņu Lāci». Autors rāda revolūcionāra tapšanas ceļu, pagrīdes darbību, kā arī darbu Viskrievijas Ārkārtējā komisijā. 1984. gada rakstnieks par šo grāmatu abbalvots ar PSRS Valsts drošības komitejas prēmiju.

Populārā sērijā «Imperiālisti: Notikumi. Fakti. Dokumenti.» klajā nākusi S. Loseva un V. Petrusenko grāmata «Daiņas šāvienu atbals». Autori — žurnālisti, starptautisko notikumu komentētāji — stāsta par ASV prezidenta Dž. F. Kenedija noslepkavošanu 1963. gada novembrī Dalasā, par noziedzīga detaļām. Parādīts, ka ASV speciālie dienesti ļoprofām dara visu iespējamo, lai noslēptu slepkavības īstos vainīniekus, un kā patiesība tomēr lauž sev ceļu...

Sakarā ar M. Lomonosova 275. dzimšanas dienu izdevnie-

cība «Zinātne» laidusi klajā akadēmika J. Stradiņa grāmatu «Lomonosovs un Latvija». Šeit raksturota krievu enciklopēdistu M. Lomonosova (1711. — 1765.) personība un devums zinātnē, viņa saskares ar Latvijas kultūru.

Celtniecības speciālisti sanē V. Gorjačova un V. Neļolova grāmatu «Apdares darbi». Interesanti varēs iepazīties ar šiem darbiem specifiskām detaļām.

Autovadītājus varbūt ieinteresēs no krievu valodas tulkotā A. Livišica grāmata «Satiksmes drošības pamatu uzdevumu un vingrinājumu krājums».

Latviešu lasītāji sanē jaunu, interesantu atmiņu grāmatu «A. Puškina laikabiedru atmiņas». Grāmatā iekļauti A. Puškina (1799. — 1837. g.) liela biedru, tuvinieku, draugu, tā laika izcilu rakstnieku un kultūras darbinieku memoriāli. Tie atsedz A. Puškina daudzpusīgo, ģeniāli apdāvināto personību un progresīva cilvēka traģēdiju patvaldnieciskajā Krievijā.

Patikamus mirklus jums sagādās A. Osas grāmata «Sarunas ar māksliniekiem». Šajā grāmatā lūs atradīsiē levērotamu latviešu padomju gleznotāju, tēlnieku, grafiķu, lietišķās mākslas meistaru vārdus. Akcentēta doma par mākslinieka darba būtību. Par prieku un sūmi, radošiem sasniegumiem un arī neveiksmēm.

Baģātīgi ilustrēta pie lasītājiem dodas V. Briēdes monogrāfija «Latviešu operatētris». Monogrāfijā izsekots Latvijas PSR Valsts Akadēmiskā Operas un baleta teātra opertrūpas izvešanas procesam gandrīz septiņos gadu desmitos — no 1919. gada līdz mūsu dienām.

Rakstnieks un žurnālists J. Deģlis stāstu krājumā «Robežas

Jūk» attēlo latviešu kolonistu dzīvi Sibīrijā kolektivizācijas sākumposmā.

Lasītājus iepriecinās J. Jansēvka romāna «Dzintene» trešā sējuma otrā daļa «Celi un tekas». Grāmata baģātīgi ilustrēta. Izmantoti ne tikai A. Apsīša zīmējumi 1925. gada izdevumam, bet arī E. Brencēna zīmējumi, kuri «Dzintenes» izdevumam sagatavoti, bet publicēti pirmoreiz.

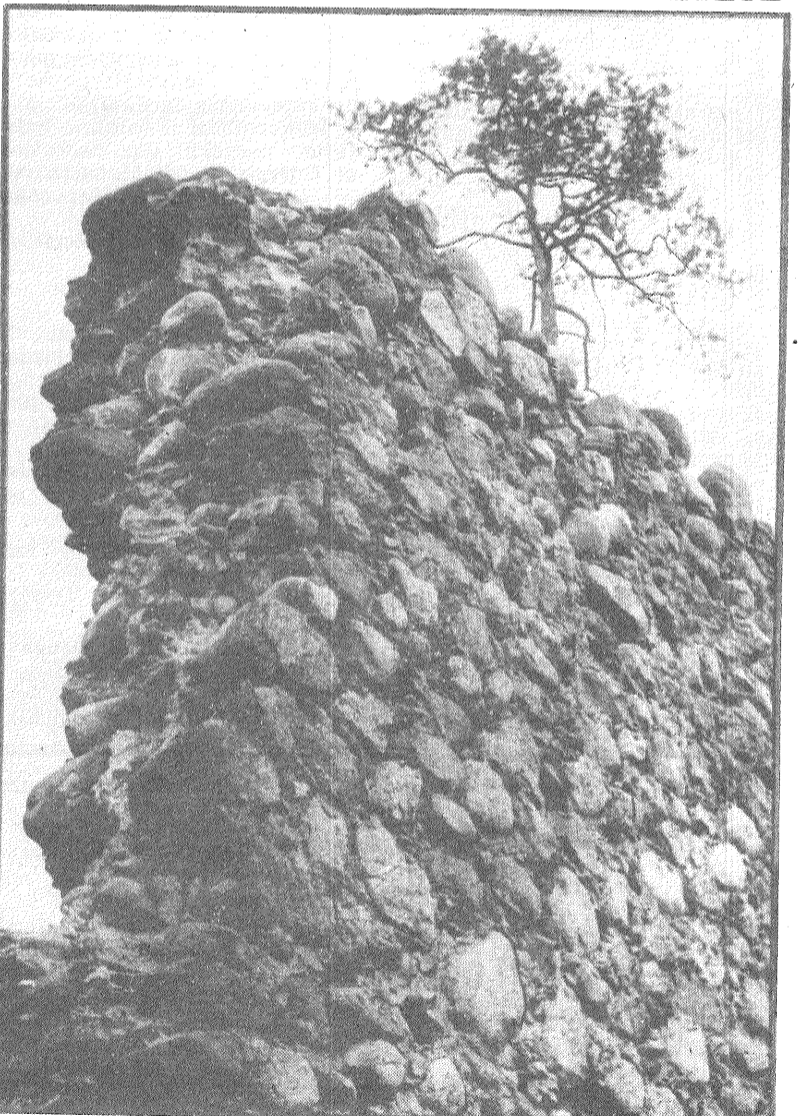
Izcilā krievu rakstnieka A. Kuprina Kopotu rakstu 2. sējuma iekļauti stāsti. Starp tiem arī poētiskais un traģiskais garstāsts «Olesja», stāsti par nabadzības postu un mākslas pasaules lauju likteniem («Bērnū dārzs», «Cirkā»).

Vācu rakstnieka H. Falladas romāns «Dzērājs» ir viens no viņa pēdējiem darbiem. (Iznācis pēc autora nāves.) Tas ir satriccošs, savdabīgs stāsts par alkohola personības pagrīmumu.

J. Abrahams un M. Grīnfeldes tulkojumā no franču valodas pie lasītājiem dodas brāļu Edmona un Zila de Gonkūru grāmata, kurā sakopoti trīs romāni «Zemīnija Lasertē», «Brāļi Zemgano», «Postina». Gonkūri sevi uzskata par Balzaka skolniekiem. Viņu romānos daudz kas izceļas ar dzīves ticamību, vides apraksti ir pilni dzīvības.

Latviešu lasītājiem jau ir pazīstams bulģāru prozaika P. Vežīnova romāns «Zvaigznes pār mums» un stāsti. Soreiz varēsiet iepazīties ar diviem garstāstiem — «Ezera zēns» un «Baltais zauris». Pirmajā stāstā Vežīnovs psiholoģiski smalki analizē modernas ģimenes attiecības. «Baltais zauris» savukārt stāsta par ģimeni, kurā piedzimst brīnumbērnš, kam nav jūtu. Visi mēģinājumi tās atmodināt ir neveiksmīgi.

DZ. STUPĀNE,
rajona centrālās bibliotēkas bibliogrāfe

Par sava veida modi šodien kļūvis doties lūkstošiem kilometru tālos ceļojumos. Bet — vai paši savu dzimto novadu esam pilgibi iepazīnuši? Un kaimiņu novadu? Lūk, skats uz pilsdrūpām Terģeētē. Brīnumš, bet te spējusi ieaugi priedīte. Sīkstuma simbols.
K. GAILUMA foto

Redaktors V. PETROVS

IEDZIVOTĀJU ZINĀŠANAI

1987. gada 26. jūnijā plkst. 16.00 Livānu pilsētas izpildkomitejā organizēta tikšanās ar Latvijas PSR Augstākās Pado-
mes deputātu J. VAIVODU.

Livānu pilsētas izpildkomiteja

TV VIĻŅA

26. jūnijs. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Koru mūzikas koncerts. 10.00 — TV — skolēniem. Topošajiem strādniekiem. Tirdzniecības darbinieka profesija. 10.35 — Televīzijas konkursskate par labāko apūtas vietu. 11.10 — Mākslas filmas «Sarkanais un melnais» 3. sērija. 12.25 — Dokumentālā filma «Tikšanās Arktikā». 13.15 — Mākslas filmas «Krievijas impērijas kronis jeb Atkal nenotverami». 2. sērija. 14.25 — un 18.00 — Zinas. 18.15 — TV — skolēniem. Zinātnes pasaulē. 18.50 — Dokumentālā filma «Pēc pēdējās mesas». 19.10 — Estrādes orbitā. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Sarkanais un melnais» 4. sērija. 22.50 — Zinas. 23.05 — Koncerts «Deju ritmā». 23.55 — Mākslas filmas «Pils bez nosaukuma» 1. sērija.

27. jūnijs. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana 10.00 — Dokumentālā filma «Erevāna». 10.30 — TV — skolēniem. Mācīties runāt angļiski. 11.00 — Veselība. 11.30 — Koncertfilma. 12.00 — «Nedēļas panorāma» (krievu val.). 12.30 — Sodiens — Izgudrotāju un racionālizatoru diena. Zinātniski tehniskās jaunrades biedrības. Ko dod eksperimenti? Lietuvas televīzijas jaunā dokumentālā filma «Vibrotehnikas fenomenis». 13.20 — Otrās Vissavienības tautas daiļrades festivāls. 14.20 — Lietuvas televīzijas mākslas filmas «Devīni krišanas loki»

FR. ROZINA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus mācībām zootehnikas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs. Tehnikumu beigušie iegūst zootehnikā, tehnikā mehānikā vai tehnikā celtnieka kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajosursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajosursos — ar vidusskolas izglītību. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca. Visās specialitātēs uzņem bez iestājekšāmeniem.

DAUGAVPILS 38. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs: mūrnieks, tērauda un dzelzsbetona konstrukciju montētājs, galdnieks, namdaris (fakultatīvi māca brīvo cīņu un džudo cīņu), krāsotājs, apmetējs, apmetējs, apdarinātājs, flīžu licējs, elektrometinātājs. Uzņem jauniešus un jaunietes, kas beiguši 8. klasi, vecumā no 15 — 15,5 gadiem. Mācību ilgums 3 gadi. Skolu beigušie audzēkņi saņem diplomu par vidējo izglītību un profesiju. namdaris, betonētājs. Uzņem jauniešus ar astoņgadīgo izglītību. Vecums — 15 gadi. Mācību ilgums 1 gads. Pēc skolas beigšanas tiek piešķirta attiecīgā kategorija. elektrometinātājs. Uzņem jauniešus un jaunietes ar vidējo izglītību, kā arī jauniešus, kuri atgriezušies no dienesta Padomju Armiā. Vecums — 17,5 līdz 30 gadi. Mācību

RANKAS 63. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(228716. Gulbenes rajonā, Rankā, tālrunis: Ranka 44684 vai 44724. Ir kopmītne.) sagatavo mežkopjus — meža darbu mehanizatorus; puķkopības meistaros — dekoratorus; plaša profila traktoristus — mašīnistus (ar prasmi veikt hidromelioratīvus darbus);

1. sērija. 15.25 — V. Pačinskaite «Izkaisītās atzīmes». Kauņas 5. vidusskolas leļļu teātra uzvedums. 15.50 — Inženieru klubs. Diskusija «Inženieris un tehniskā jaunrade». 16.55 — Koncertfilma. 17.25 — Dokumentālā filma. 17.45 — Zinas. 18.00 — Balles deju konkurss «Dzintara pāris-87». 19.15 — Televīzijas žurnāls «Mūzika». 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Dundurs» 1. sērija. 22.45 — Zinas. 23.00 — Televīzijas balets «Burvīgā puķu pārdevēja». 23.25 — Mākslas filmas «Pils bez nosaukuma» 2. sērija. 0.25 — Koncertfilma.

28. jūnijs 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana bērniem. 10.00 — Dzied republikas Nopelniem bagātais koris «Ažuolukas». 10.30 — Nedēļas atbalss. 11.05 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.35 — Skolas reforma: pedagoga personība. 12.15 — Padomju un klasisko baletu vēsture. 13.05 — Mākslas filmas «Devīni krišanas loki» 2. sērija. 14.10 — Sodiens — Padomju jaunatnes diena. Komjaunatnes komiteju darba formu un metožu pārkaršana. 14.55 — Koncertfilma. 15.20 — Literatūra un dzīve. 16.25 — Koncerts. «Romantiska elēģija». 17.00 — Agropniecisks komplekss: darbi un cilvēki. 18.00 — Zinas. 18.15 — Kadri: kompetentums un lietiskums. 18.55 — Mākslas filmas «Dundurs» 2. sērija. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Dundurs» 3. sērija. 22.45 — Zinas.

Dokumentus pieņem līdz 10. jūlijam. Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti: iesniegums, dokuments par izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa), 5 fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas, norīkojums tiem audzēkņiem, kurus komandē saimniecībā. Satiksme ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Gluznova — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums. Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Rozina Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113. Telefons: Lūznava — 314, 481, 490. Administrācija

ilgums 10 mēneši. Audzēkņiem maksā stipendiju — 30 rubļus. Organizācija, kura devusi jauniešiem norīkojumu mācīties šajā skolā, var izdarīt piemaksas stipendijai (atbilstoši profesijas 1. kategorijas tarifam). Ir kopmītne. Kopmītne dzīvojošie audzēkņi tiks nodrošināti ar četrreizēju ēdināšanu, pārējie — ar divreizēju. Visi saņem formas tērpus. Iestājai skolā nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību (oriģināls), medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y), izziņa par skolā izdarītajām potēm, skolas izsniegts raksturojums, izziņa no dzīvesvietas ar norādi par ģimenes sastāvu, četras fotokartītes (3x4 cm), dzimšanas apliecība vai pase jāuzrāda personīgi. Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 9.00 līdz 17.00. SKOLAS ADRESE: Daugavpils. Gaģarina ielā 87, telefons — 46700. Uzņemšanas komisija

galdniekus kokapstrādes uzņēmumiem; krāsotājus — apmetējus; mūrniekus; pavārus. Mācību ilgums — 3 gadi. Uzņem 8. klašu absolventus. Mācības visās specialitātēs notiek latviešu valodā. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehanizācijas, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību ilgums: agronomijas specialitātē — 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē — 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē — 2 gadi 10 mēneši. Vidusskolu beigušos uzņem tikai otro kursu papildināšanai. Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehnikā elektrika, tehnikā mehānika vai grāmatveža kvalifikāciju ar

VILĀNU 41. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

aicina apgūt šādas specialitātes: apgaismes, spēka tīklu un spēka elektroiekārtu elektromontieris (papildus iegūst «C» kategorijas šoferu tiesības). Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem jauniešus ar astoņgadīgo izglītību. Devīnas klases beigušie tiek uzņemti 2. kursā. Skola nodrošina audzēkņus ar bezmaksas ēdināšanu, apģērbus, kopmītni. apgaismes, spēka tīklu un spēka elektroiekārtu elektromontieris. Mācību ilgums 1 gads. Uzņem jauniešus ar astoņgadīgo izglītību. Skola nodrošina audzēkņus ar kopmītni un maksā stipendiju. Jaunieši, kurus mācīties norīkojis kāds uzņēmums, saņem piemaksu stipendijai. sieviešu un meiteņu kleitū drēbnieks. Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem meitenes ar astoņgadīgo izglītību. Skola nodrošina audzēkņus ar bezmaksas ēdināšanu, apģērbus un kopmītni. Mācības visās specialitātēs notiek latviešu un krievu valodā. Mācību sākums 1. septembrī. Reflektantiem jāuzrāda: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, medicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y), izziņa no dzīvesvietas ar norādi par ģimenes sastāvu, raksturojums, sešas fotokartītes (3x4 cm). SKOLAS ADRESE: 228150; Rēzeknes rajons, Vilāni, Kultūras laukumā 1. Telefons 2150, 2321 vai 2126.

JAUNAGLONAS 58. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs: plaša profila traktorists mašīnists, «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi), pavārs (mācību ilgums — 3 gadi), automašīnu remontatlēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 3 gadi), 3. klases traktorists mašīnists (mācību ilgums — 1 gads), mūrnieks montētājs (mācību ilgums — 1 gads), govju mehanizētās slaukšanas meistars (mācību ilgums — 1 gads), automašīnu remontatlēdznieks, «B» un «C» kategorijas autovadītājs (mācību ilgums — 1 gads). Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Audzēkņi atrodas pilnīgā valsts apgādībā. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju — 10 rubļus. Govju mehanizētās slaukšanas meistaros grupas audzēkņi saņem saimniecību stipendiju līdz 100 rubļiem. Skolas adrese: Preiļu rajons, p. n. Jaunaglona. 58. PTV. Telefons 65721 vai 65743.

tiesībām iestāties augstskolā. Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rubļu stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, kā arī no saimniecībām komandētie — par 15 procentiem lielāku stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un krogalds. Agronomijas, elektrifikācijas un mehanizācijas nodaļās iestāju eksāmeni nav jāliek. Grāmatvedības nodaļā no iestāju eksāmeņiem atbrīvoti audzēkņi, kuri mācījušies uz «4» un «5», pārējiem jāliek iestāju eksāmeni dzimtajā valodā (diktāts) un matemātikā (vārdos). Iestāju eksāmeni notiek no 29. jūnija līdz 10. jūlijam un no 1. līdz 20. augustam. Iestājoties tehnikumā jāiesniedz šādi dokumenti: tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesnieguma veidlapu saņem tehnikumā),

PIRCEJU IEVERIBAI!

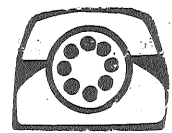
Pārtikas preču veikala Nr. 6, kurš atrodas Preiļos, Jelgavas ielā 11, darba režīmā izdarītas šādas izmaiņas: ceturtdienās no plkst. 9.00 līdz 14.00 veikals apkalpo visus pircējus. Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēkus smelt. (Z. Vijupe) Izsakām dziļu līdzjūtību Irēnai Určai sakarā ar TEVA nāvi. Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības kolektīvs. Pierimst soli, klusē doma, Neskan mīla tēva bals. (V. Rūja) Skumju brīdī esam kopā ar Antonu Urču, TEVU uz smiltāju izvadot. Leņina kolhoza partijas pirmorganizācija. Nokrīt lapa, izdeg svece, Apklusēt tēva valodina. (T. dz.) Izsakām līdzjūtību Jurim Určam sakarā ar TEVA nāvi. Kompleksa «Buki» kolektīvs. Tēt, tu manā ceļā klusi Pirmās uguniņas dedzi, Ko man dzīvē labu devi, Nespēs kapu smiltīs sēgt. (M. Bārbale) Izsakām dziļu līdzjūtību Jaanim Určam, TEVU smiltajā izvadot. Leņina kolhoza šoferu kolektīvs. Saņem, labā zemes mātē, Vienu sirmu arājiņu. Apsedz viņu silti, silti Savām smilšu villainēm. (T. dz.) Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Jančevskai sakarā ar TEVA nāvi, Livānu SPMK kolektīvs. Kam, zemīte, tu paņēmi Manu mīlu lolojumu? Bez dēlina mīla smaida Tumša kļuva istabina. (T. dz.) Sērojam līdzī Valentīnai Bindarei, no DELĪŅA uz mūžu atvadoties. Mājas kaimiņi. Sobrīd' daudz vairs nevaiga, Tikai dažas zemes pēdas, Svaigu, zaļu eglu zaru, Ar ko apsegt smagās bēdas. (A. Strautiņš) Izsakām dziļu līdzjūtību JĀZEPĀ JURĀ d. SONDORĀ pierīgājam sakarā ar viņa nāvi. Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja. Daudz dieninu mūžinā — Citas vāgļas, citas smagas; Smagāk tā diena, Kad pietrūka māmulinās. (T. dz.) Izsakām dziļu līdzjūtību pierīgājam JĀDVIGU VIRKĪTI pēdējā gaitā izvadot. Oškālna kolhoza kolektīvs

dokuments par astoņgadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa), četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas (reflektantiem, kuriem ir praktiskā darba stāžs), norīkojums (ja uz tehnikumu mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecībā vai kāda cita iestādē, organizācijā, uzņēmumā). Iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība (ja persona pakļauta karadienestam), karadienestā iesaucamā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas. Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 1. augustam, vidusskolu beigušajiem — līdz 15. augustam. Mācību sākums 1. septembrī. Satiksme: ar autobusiem līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavas vai Kārsavas stacijai. Ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnava.

no plkst. 14.00 līdz 19.00 — apkalpo tikai Lielā Tēvijas kara invalīdus.

Pārējās dienās veikals strādā bez izmaiņām darba režīmā. Rajona patērētāju biedrības valde Izsakām līdzjūtību Valentīnai Bindarei sakarā ar dēlina AIVJA nāvi. ISN kolektīvs. Tā tēvi aiziet... Ne jau pēkšņi — nē, Tik mums vien šķiršanās šķiet vienmēr pēkšņa. Iet viņi pamazām, pavisam lēn Kāpj lejup, kāpi pa gadu kāpnēm. (V. Rūja) Izsakām patiesu līdzjūtību pierīgājam sakarā ar JĀZEPĀ VILKOSTA nāvi. M. Gorkija kolhoza valde. Pie tevīs iešu, tēt, ar ziediem baltiēm, Kad (vasara tos bagātīgi sniegs, Ar eglu zariem, sniegotiem un siltiem, Kad ziema smaržojošas pūķes liegs. (A. Vējāns) Kad smilšu kalnā vedis TEVA pēdējais ceļš, izsakām līdzjūtību Pēterim Vilkostam ar ģimeni. M. Gorkija kolhoza arodkomiteja. Tikai atmiņas klusas Kā mīli un zināmi soli Pālicējiem Visu mūžu skan blakus. (V. Grenkova) Izsakām līdzjūtību pierīgājam, PAULĪNU DONOTA m. KOKU smiltajā pavadot. Oškālna kolhoza kolektīvs. Mīlo tēt, cik ļoti grūti Mums tevi zemes klēpim dot. (Z. Purvs) Izsakām dziļu līdzjūtību Nadežai Starei, mīlo TEVU smiltajā pavadot. Livānu universālveikala kolektīvs. Gaišu ceļu nostaigāji, Mūsu mīlā māmuliņe, Nu tev pārklāji kapu priede Vēsu smilšu paladzinu. (T. dz.) Izsakām dziļu līdzjūtību Lūcijai Veigulei, MATI kapu kalnā izvadot. Livānu universālveikala kolektīvs. Nāc, meitin, sasildies Sava tēva siltumā, Ne viņš vairs kurinās, Ne tu vairs sildīsies. (T. dz.) Dalām bēdu smagumu ar Valentīnu Pumpuri un Maiju Svūli, uz mūžu no TEVA atvadoties. Darbā biedri Izsakām dziļu līdzjūtību JŪLIJĀ EDUARDĀ d. LEITINĀ pierīgājam, izvadot viņu pēdējā gaitā. Kolhoza «Rīts» kolektīvs

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrarpniecisks komplekss, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludināšanas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības — 22305.

Tir. 13 899 eks. (latv. val. 9 937 eks., krievu val. 3 962 eks.). 1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils filioģrāfijā 228400. Daugavpils, Vaikas ielā 1. Indekss 68169. Pss. 873.